

רנח מותר להשים בערב שבת דבר קר על דבר* חמה וכו' סעיף אחד:

א מותר (א) להטמין¹ מבעוד יום בין תבשיל חם בין תבשיל קר על גבי קדרה ורתחת ואין זה כמטמין על גבי דבר המוסיף הבל² שאסור אפילו מבעוד יום³ לפי שאין הקדרה הרתחת נקרא מוסיף הבל שהרי חומה הולך ומתמעט⁴:

רנח כמה דיני הטמנה ומלמולם וכו' ח' סעיפים:

א מוכין שטמן בהם הקדרה מבעוד יום דרך מקרה שלא יהיו לכן אסור למלטלם בשבת⁵ לפי שהם מוקצים שמן הסתם הם עומדים לעשות מהם לבדים⁶ ולא

קונטרס אחרון

(8) להטמין כו' עיין במה שנתבאר בסימן רנ"ז⁷ דהטור ושו"ע לשיטתיהו אולי, שאף שהקדרה מגולה מיקרי הטמנה, ולכן הוצרך הבי"ב לפרש שאין הקדרה מוספת הבל. ומכל מקום הדין דין אמת אף לדין דקיימא לן⁸ דכשהקדרה מגולה למעלה לא מיקרי הטמנה, כמ"ש רמ"א סי' רנ"ג⁹ והט"ז כאן¹⁰, וכן דעת הרמב"ם ומגיד משנה סוף פ"ד, וכגון שהיא טמונה למעלה¹¹, ולאמפקי מדברי הרב רבינו יונה שהביא הר"ן¹² שפירש ההיא דכזא כו"ל¹³ בכהאי גוונא ולאיסורו, אלא ס"ל בהדיא כפירוש התוס'¹⁴ ורא"ש¹⁵ וטור ושו"ע בסי' ש"י"ח¹⁶ (ובהא אחי שפיר מה שנוהגין להטמין מבעוד יום מיני עיסה בקדרה קטנה תוך גדולה אע"ג דהוה ליה הטמנה ממש¹⁷ עיין סי' שכו"ז¹⁸).

ולא העתקתי מה שכתב המג"א כאן¹⁹, משום דבהדיא מבואר בש"ע סי' ש"י"ח ס"ח שהכריע להקל דלא דמי לכירה כמו שכתב המג"א עצמו שם עיין שם בס"ק כ"ו, דאף במיחם על גבי מיחם שיש תבשיל ורוטב בהעליון דככהאי גוונא מייירי הכא והתם בס"ז נקטינן נמי כדברי המיקל, עיין במה שנתבאר בסי' רנ"ג²⁰ ודו"ק:

- א** כנראה צ"ל: קדרה. וכ"ח בשו"ע ובלבוש.
ב הדין שהיא טמונה ברוב שאינו מוסיף הבל ע"ג קדרה ורתחת (ראה ק"א).
ג טור ושו"ע ס"א.
ד בדלעיל סי' רנ"ג ס"א.
ה ב"י מ"ק המ"ו. לבוש מ"ק ס"א. מ"ו קט"א. ומדלעיל
 סי' רנ"ג ס"א (לגבי חום הכירה). וראה קט"א. וראה

מהר"ב לסי' רנ"ג שדאר"ך באר דמעט שאין זה כמטמין, לשיטת הפוסקים בכמה אופנים.

סימן רנט

- א** אביי חזי, א. מור ושו"ע ס"א.
ב רש"י שם ד"ה מוכין. לבוש ס"א.

צינונים לקונטרס אחרון

- א** ק"ו"א סק"ב וסק"ג.
ב סוף סי' רנח.
ג בדלעיל סי' רנ"ג סוף ס"ו וסי' רנ"ג סוף ס"ו, וראה שבת כהלכה פ"א בבבאוריים אות' י' ד"ה והנה בפוסקים.
ד סוף ס"א.
ה בסופו. וראה לעיל סי' רנ"ג ק"ו"א סק"ג.
ו כלומר שאין מרובר שהיא טמונה מלמעלה, וגם אז מותר משום שחום הקדרה הולך ומתמעט.
ז רמ"ב (כב, א) ד"ה ומקשו. ורשב"א מח, א ד"ה א"ל (תב); בהנחת כזא אפומא דקומקומא כרי להטמין שניהם... אסור שתוספת חם המיחם ניכר כו' והוה ליה כמטמין ע"ג דבר המוסיף הבל. אמנם ראה מהר"ב לסי' רנ"ג ד"ה (וכן משמע, ואילך) שגם רבינו יונה סובר שאין לזה דין של מוסיף הבל, ולכן לא אסר אלא בשבת. וראה לעיל סי' רנ"ג ק"ו"א
- ס** ק א. לקמן סי' שיש סוף ס"ד. הע"ב תחלב ע' 59. שבת כהלכה פ"א בבבאוריים אות' יח.
ח מח, א.
ט שם ד"ה מאי שנא ממיחם דמייירי בחשש בישול.
י שם פ"ד סי' ג.
יא סי' יז ובשו"ע ר"ס כ"ט.
יב מטעם שחומה הולך ומתמעט, ונקרא הטמנה ברוב שאינו מוסיף הבל. וראה שבת כהלכה פ"א בבבאוריים אות' יב, ד"ה אלא, ואת יד. וראה עוד שם, הערה נה.
יג סי' יג, שבחמי טבויח (שנקראת דבר המוסיף הבל, כדלעיל סי' רנ"ג ק"ו"א סוף ס"ק ג) אסור ככה"ג.
יד שאם הקדרה התחתונה עומרת על גבי האש יש לה דין שהיו.
טו סכו"ז ק"ו"א סק"י.